

รูปแบบการสอนที่ใช้การเล่าเรื่องและการเขียนแผนที่ความคิดเพื่อพัฒนาความสามารถ การเขียนเรื่องราวของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 An Instructional Model Using Storytelling and Mind Mapping to Enhance English Story Writing Ability of Grade 6th Students

ศรีตร บุตรบุญชู¹ อุดร หวานอารมณ์² และกัณตภณ ลำแดงเดช³

Sridorn Butboonchoo¹, Udom Wan-a-rom and Kantabhon Sumdangdej

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างรูปแบบการสอนที่ใช้การเล่าเรื่องและการเขียนแผนที่ความคิดขึ้นแล้วพัฒนาตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนและศึกษาผลการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้านห้วยหว้า (คุรุราษฎร์ราษฎร์) จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 36 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1)เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติการวิจัย 2) เครื่องมือที่ใช้สะท้อนผลการปฏิบัติ และ 3) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน วิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 เปรียบเทียบเกณฑ์มาตรฐาน (ร้อยละ 60) สถิติ t-test (Dependent samples) หาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

รูปแบบการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 75.80/76.11 ความสามารถในการเขียนเรื่องราวเฉลี่ยร้อยละ 76.11 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 100 ของกลุ่มตัวอย่าง ความสามารถในการเขียนเรื่องราวหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความก้าวหน้าการเขียนเรื่องราวเพิ่มขึ้นร้อยละ 69.71 ความพึงพอใจของผู้เรียนเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 อยู่ในระดับมากที่สุด รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นจึงเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อไป

คำสำคัญ : การเล่าเรื่อง ; แผนที่ความคิด ; ความสามารถในการเขียนเรื่องราว

ABSTRACT

The research was constructed an instructional model using storytelling and mind mapping which was developed by action research process. The objectives were to develop the teaching model and study the learning outcomes of learning via model construction. The subjects used in the research were 36 grade 6th students, selected through simple random sampling technique in the first semester of the academic year 2011 at Ban Hang Wah (Kururatpachasan) School, Roi-Et province. The instruments used in the research consisted of: 1) instruments for action research, 2) instruments for reflection, and 3) instruments for evaluation of the effectiveness of instructional model. The data were analyzed both qualitative and quantitative methods using the criteria to verify E_1/E_2 compared with standard criterion (60%). The statistics used in the research

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² Ph.D. (Applied Linguistics) รองศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

³ Ph.D. (Linguistics and English Language) อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

were t-test dependent samples, mean and standard deviation.

The research revealed that the effectiveness of the instructional model was 75.80/76.11 as determined by the setting criteria, students' writing ability in English story after the treatment showed 76.11% passed the criteria 100% of subjects, the students' writing ability after learning was higher than before learning with statistically significant at .05 level. The students' progress in writing ability the English story revealed their outstanding performance at 69.71 percent. The students' satisfaction towards the developed instructional model was at the highest level ($\bar{X} = 4.52$). The developed instructional model could be appropriate for the implementation.

Keywords : Storytelling ; Mind Map ; Writing Ability

บทนำ

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้รับการพัฒนาโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาตามลำดับ สถาบันภาษาอังกฤษ (English Language Institute : ELI) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (The Office of the Basic Education Commission : OBEC) กระทรวงศึกษาธิการ (The Ministry of Education : Thai MOE) ได้จัดกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเรื่อยมา การแข่งขันการพูดภาษาอังกฤษในที่ชุมชน (Public Speech) เป็นกิจกรรมหนึ่งที่จัดขึ้น แต่มีปัญหาเกิดขึ้นดังข้อสรุปของกระทรวงศึกษาธิการ (2550 : 3) ว่านักเรียนที่เข้าแข่งขันยังขาดทักษะในการคิด ดึงเห็นได้จากเนื้อหาการพูดซึ่งไม่ตรงกับหัวข้อการแข่งขัน ขาดโครงสร้างที่ดี ไม่มีประเด็นสำคัญขาดเนื้อหาสนับสนุน นอกจากนี้ ยังพูดน้อยกว่าเวลา กำหนดเวลา 3-5 นาที แต่ผู้เข้าแข่งขันบางคนพูดเพียง 1 นาทีก็หมดเรื่องที่จะพูด ปัญหาดังกล่าวศึกษาได้ว่าเนื้อเรื่องส่วนใหญ่เกิดจากครูเป็นผู้แต่ง นักเรียนเป็นเพียงผู้ท่องซึ่งไม่เข้าใจเนื้อหา บางรายครูเขียนคำอ่านเป็นภาษาไทยให้นักเรียนท่อง โดยที่ไม่รู้จักคำศัพท์ในเรื่องนั้น ๆ เลย ผู้วิจัยเห็นว่าหากนักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องที่พูดซึ่งแต่งขึ้นเอง จะทำให้พูดได้ดีกว่า จึงสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการเขียนเรื่องราวภาษาอังกฤษของนักเรียนให้เข้าใจเนื้อหาของเรื่องและจดจำได้อย่างเป็นธรรมชาติ

การเขียนเป็นทักษะในการสื่อสารที่จัดอยู่ในกลุ่มสื่อความออกมา (Productive skill) และถือเป็นทักษะที่ยากที่สุดสำหรับนักเรียนไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนเรื่องราว เนื่องจากต้องใช้ความสามารถด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ความรู้ทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขียน (Background knowledge) ความรู้ทาง

ภาษา (Linguistic knowledge) และกระบวนการเขียน (Writing process) เมื่อได้ศึกษาปัญหาด้านการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนแล้ว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะหาวิธีการช่วยเหลือให้ผู้เรียนเขียนเรื่องราวภาษาอังกฤษเลียนแบบเรื่องราวที่เป็นตัวอย่างได้

การเล่าเรื่องมีความหมายเดียวกันกับการเล่านิทาน (Storytelling) เป็นวิธีการที่ดีในการรวมความรู้และการบันเทิงเข้าด้วยกัน (Stockdale. 1995 : 22) การเรียนภาษาที่สองจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจะได้เรียนภาษาอย่างเป็นธรรมชาติเช่นเดียวกับภาษาแม่ และนิทานตอบสนองวิธีการเรียนรู้ทางตรงของผู้เรียน Pederson. (1995) ครูสอนภาษาอังกฤษใน Universty di Messina, Italy กล่าวถึงการเล่านิทานเป็นวิธีการดั้งเดิมในการสอน มีวิวัฒนาการเรื่อย ๆ อย่างการเล่าผ่านรายการโทรทัศน์ การฟังการเล่าผู้เรียนรู้สึกเหมือนการสื่อสารในชีวิตประจำวันไม่เหมือนการสอนของครู ขณะฟัง ผู้เรียนพัฒนาความรู้สึกเกี่ยวกับภาษาจนในที่สุดช่วยให้เข้าใจจนเกิดการเรียนรู้ภาษาได้ การเล่าเป็นศิลปะที่มีชีวิตชีวาเหมือนกับดนตรีและการเต้นรำ สิ่งที่คุณเล่าจะนำมาใช้ได้แก่ คำ เสียง และสำนวนภาษา Wright. (1999 : 18-19) กล่าวว่า การนำนิทานมาสอนในชั้นเรียนสามารถทำได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับวิธีการของคุณเล่า เรื่องที่นำมาเล่าไม่มีกฎเกณฑ์ว่าเล่าด้วยวิธีใดดีที่สุด เพราะกิจกรรมการเล่านิทานขึ้น อยู่กับตัวผู้เล่า เรื่องที่จะนำมาเล่า ตัวผู้ฟัง ลักษณะวิธีเล่า หลักการง่าย ๆ คือ ผู้เล่าต้องเป็นตัวของตัวเอง กิจกรรมการเล่านิทานยังช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน จากการศึกษาทำให้เห็นบทบาทและประโยชน์ของการเล่าเรื่องหรือเล่านิทาน ผู้วิจัยจึงได้นำมาประยุกต์ใช้ในขั้นตอนการนำเสนอเรื่องราวที่ใช้เป็นตัวอย่างในการเขียนเรื่องราวของนักเรียน

การเขียนแผนที่ความคิด (Mind mapping) ก็ถูกนำมาใช้ (2545 : บทคัดย่อ) กล่าวถึงแผนที่ความคิดว่าช่วยให้นักเรียนได้ฝึกคิดแล้วเขียนออกมาเป็นคำ วลี ประโยค และเป็นเรื่องสั้น ๆ ง่าย ๆ ในบริบทที่ตอบสนองต่อความสนใจ มีความหมายต่อผู้เรียนเพียงพอที่จะเกิดทักษะการปฏิบัติซึ่งจะนำไปสู่การสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นทักษะที่ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้วิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ของ Buzan. เขียนในหนังสือ Used Your Head ชาญญา พลอนันต์ (2544) แปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทย กล่าวถึงสมองซีกซ้ายที่ทำหน้าที่ด้านตรรกวิทยา สมองซีกขวาทำหน้าที่เกี่ยวกับความงามศิลปะ ส่วนหน้าส ญูประกอบ (2545 : 111) ยังได้กล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผนที่ความคิดว่า ประกอบด้วยทฤษฎีสกีม่า ที่จัดความรู้ไว้เป็นชุด ๆ ขยายเพิ่มเติมต่อไปได้ และทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมายของออสเชเบล ที่เป็นการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมที่มีอยู่แล้วในโครงสร้างทางสติปัญญา จากลักษณะ เฉพาะของแผนที่ความคิด (Mind mapping) ที่ได้ศึกษา ทำให้เห็นประโยชน์และบทบาทที่จะนำมาใช้ในขั้นตอนการวางแผนการเขียนเรื่องราวของนักเรียน ซึ่งสลิ้น ศิลปะ ความมีอิสระในการสร้างผลงาน จะทำให้รู้สึกสนุกและผ่อนคลายกับการเรียนรู้ จึงได้ประยุกต์ใช้ในขั้นตอนหนึ่งในรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเรื่องราวภาษาอังกฤษ

รูปแบบการสอน ทิศนา ขัมมณี (2554 : 222) ให้ความสำคัญรูปแบบการสอนทั่ว ๆ ไป ว่าเป็นสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่าง ๆ โดยมีการจัดกระบวนการหรือขั้นตอนในการเรียนการสอนโดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ เข้าไปช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือ

จากภูมิหลังข้างต้น ผู้วิจัยมีแนวความคิดที่จะประยุกต์สองสิ่งเข้าด้วยกันโดยออกแบบและพัฒนาแบบการสอนขึ้น กำหนดขั้นตอนการรับรู้เรื่องราวตัวอย่างผ่านการเล่าเรื่อง (Storytelling) ตามแนวทางของ Wright. (1995) ซึ่งในวิถีชีวิตไทย ผู้เรียนคุ้นเคยกับการฟังนิทานก่อนนอนและการเล่าของครูอยู่ก่อนแล้ว ประกอบกับการวางแผนในการเขียนด้วย การเขียนแผนที่ความคิด (Mind mapping) ตามแนวทางของ North

and Buzan. (1991) แล้วจึงเขียนเรื่องราวสมบูรณ์ เมื่อถึงขั้นตอนการเขียนเรื่องราวนั้นทำตามแบบการเขียนที่มีการชี้แนะ (Guided writing) รูปแบบการสอนดังกล่าวสร้างขึ้นตามสมมติฐาน 5 ประการของแครชเชน (Krashen's 5 hypotheses) และ ทฤษฎีสกีม่า (Schema theory) มีขั้นตอนกำหนดไว้ชัดเจนเหมาะสมกับเวลา เนื้อหาตรงตามระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ความสำเร็จในการเขียนเรื่องราว นอกจากการแต่งเรื่องราวที่ใช้พูดในที่ชุมชน (Public speech) แล้วยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างหลากหลาย เช่น การเขียนประวัติโดยย่อ (Profile) เพื่อนำเสนอข้อมูลในโอกาสต่าง ๆ และยังสามารถสร้างความมั่นใจ และความรู้สึกที่ดีต่อการเขียนภาษาอังกฤษอีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อสร้างและพัฒนาแบบการสอนที่ใช้การเล่าเรื่องและการเขียนแผนที่ความคิดเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเรื่องราวของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเพื่อศึกษาผล การเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานมีหลายข้อได้แก่ รูปแบบการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ความสามารถในการเขียนเรื่องราวของผู้เรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้นสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ร้อยละ 60) ความสามารถในการเขียนเรื่องราวของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถทางการเขียนเรื่องราวของผู้เรียนหลังเรียนมีความก้าวหน้าร้อยละ 60 และความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้นหลังเรียนอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

เนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ (Theme) คือ All about Me และแบ่งเป็น 3 เรื่องย่อย (Topics) ได้แก่ Myself, My family, และ My school

ตัวแปร (variables)

ตัวแปรอิสระ (Independent variables) ได้แก่ รูปแบบการสอนที่ใช้การเล่าเรื่องและการเขียนแผนที่ความคิด เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเรื่องราวของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตัวแปรตาม (Dependent variables) ได้แก่ ความสามารถในการเขียนเรื่องราว และ ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้น

ระยะเวลาในการทดลอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 พัฒนาการเขียนจำนวน 3 เรื่อง เรื่องละ 6 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง ไม่รวมการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตำบลหัวช้าง กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ 7 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 4 โรงเรียน รวม 94 คน มีโรงเรียนละ 1 ห้องเรียนที่ละความสามารถ ประชากรจึงมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหัวหว้า (คุรุราษฎร์) ปีการศึกษา 2554 จำนวน 36 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ซึ่งสุ่มเป็นหน่วยห้องเรียน

เครื่องมือการวิจัย

ได้สร้างและทดลองใช้ ปรับปรุงเครื่องมือ 3 ชนิด ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติการวิจัย

1.1 เรื่องราวตัวอย่างจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ Myself, My family, My school

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดกิจกรรมตามรูปแบบการสอน (Model) ที่สร้างขึ้น

2. เครื่องมือที่ใช้สะท้อนผลการปฏิบัติ

2.1 แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน ครูผู้ช่วยวิจัยบันทึกทุกครั้ง

2.2 แบบบันทึกความคิดเห็นของผู้เรียน ผู้เรียน

บันทึก 3 ครั้ง หลังเรียนจบ แต่ละเรื่อง

2.3 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน ผู้เรียน ผู้ช่วยวิจัย และผู้วิจัยบันทึกหลังจบแต่ละเรื่อง

2.4 บันทึกประจำวันของครูผู้วิจัย (Teacher's diary)

2.5 การสอบถามชั้นเรียนและการสัมภาษณ์ไม่เป็นทางการ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน

3.1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนเรื่องราวของนักเรียน ก่อนและหลังเรียน

3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนเรื่องราวของนักเรียนท้ายเรื่อง

3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน การเขียนเรื่องราวแบบมีการชี้แนะ (Guided writing) เขียนเรื่อง All about Me ประเมินผลงานเขียน คะแนนเต็ม 20 คะแนน

2. ทดลอง
เรื่องราวที่ 1 Myself เวลา 6 ชั่วโมง เขียนเรื่องในตอนท้าย 20 คะแนน

เรื่องราวที่ 2 My family เวลา 6 ชั่วโมง เขียนเรื่องในตอนท้าย 20 คะแนน

เรื่องราวที่ 3 My school เวลา 6 ชั่วโมง เขียนเรื่องในตอนท้าย 20 คะแนน

3. ทดสอบหลังเรียน เขียนเรื่อง All about me คะแนนเต็ม 20 คะแนน

4. ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ

5. วิเคราะห์ข้อมูล

6. สรุป อภิปรายผล และเขียนรายงาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนตาม

เกณฑ์ 75/75 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการคำนวณหาประสิทธิภาพ

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน กับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 60

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้ t-test

4. วิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลรูปแบบการสอนโดยใช้วิธีการของ (Goodman, Flecther and Schneider.)

5. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ผลการสร้างและพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้การวิจัยปฏิบัติการ 3 วงจร

1.1 วงจรที่ 1

1.1.1 ครูผู้ช่วยวิจัยสังเกตการจัดการเรียนรู้ทุก ครั้งตามแบบสังเกต 3 ด้าน 20 รายการ มีค่าเฉลี่ยทุกด้าน เท่ากับ 4.03 อยู่ในระดับมาก ด้านกิจกรรมเฉลี่ย 4.1 อยู่ในระดับมาก ด้านนักเรียนเฉลี่ย 3.54 อยู่ในระดับมาก ด้านบรรยากาศในการ เรียนเฉลี่ย 4.4 อยู่ในระดับมาก

1.1.2 ครูผู้วิจัยบันทึกประจำวันพบว่า ด้านดี ได้แก่ ผู้เรียนต้องการเก่งภาษาอังกฤษและภาคภูมิใจในผลงาน เป็นแรงจูงใจภายในที่ดีมากต่อการเรียน ส่วนด้านที่ต้องปรับปรุง ได้แก่ ลักษณะนิสัยในการเรียนที่ขาดระเบียบรบกวนสมาธิกัน และกัน อุปกรณ์การเรียนไม่พร้อม และอีกปัญหาหนึ่งคือ หลักสูตรที่ภาษาอังกฤษมีเวลาเรียนเพียงสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ขัดกับธรรมชาติวิชาที่เป็นทักษะ

1.1.3 ผู้เรียนบันทึกความคิดเห็นพบว่า ต้องการ เก่งในวิชาภาษาอังกฤษ ต้องการให้มีกิจกรรมเพิ่ม เช่น ร้องเพลง เล่นเกม

1.1.4 ครูผู้วิจัย ครูผู้ช่วยวิจัย และผู้เรียน สังเกต พฤติกรรมการเรียน ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นต่อ พฤติกรรมการเรียนพบว่า ครูผู้วิจัยเห็นว่าผู้เรียนสนใจรูปภาพ ประกอบเรื่องมีค่า 5 ระดับมากที่สุด ผู้ช่วยวิจัยเห็นว่าด้านที่มีค่า

มีค่า 5 ระดับมากที่สุด ได้แก่ สนใจฟังการเล่าเรื่อง สนใจรูปภาพ ประกอบเรื่อง และการนำเสนอผลงาน ส่วนผู้เรียน เห็นว่าด้านที่มีค่ามีค่า 5 ระดับมากที่สุด ได้แก่ รูปภาพประกอบเรื่อง โดยรวม แล้วเฉลี่ยมีค่า 3.63 อยู่ในระดับมาก

1.1.5 ครูผู้วิจัยสอบถามชั้นเรียนและการสัมภาษณ์ แบบไม่เป็นทางการพบว่า เป็นสิ่งที่ผู้เรียนชอบ แต่มีบางส่วนที่ผู้ เรียนสะท้อนให้เห็นปัญหา ด้านเพื่อนรบกวนมากที่สุด และการ ไม่มั่นใจว่าจะทำได้เนื่องจากอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้

1.2 วงจรที่ 2

1.2.1 ครูผู้ช่วยวิจัยสังเกตการจัดการเรียนรู้ทุก ครั้งตามแบบสังเกต มีค่าเฉลี่ยทุกด้าน เท่ากับ 4.25 อยู่ในระดับ มาก ด้านกิจกรรมเฉลี่ย 4.26 อยู่ในระดับมาก ด้านนักเรียนเฉลี่ย 4.92 อยู่ในระดับมาก ด้านบรรยากาศในการเรียนเฉลี่ย 4.65 อยู่ใน ระดับมาก

1.2.2 ครูผู้วิจัยบันทึกประจำวันพบว่า ผู้เรียนมี ทักษะในการเรียนมากขึ้น ท้องเรียนสงบดีขึ้น ลดการรบกวนกัน และกัน การส่งงานทันเวลามากขึ้นและผลงานดีขึ้น สิ่งที่ควร ปรับปรุง ได้แก่ งานเขียนยังมีข้อผิดพลาดมาก การเขียนตัวอักษร ไม่ถูกแบบ การเขียนติดกัน มีผู้เรียนจำนวน 9 คนที่มีความรู้ ภาษาอังกฤษน้อยมาก รู้จักตัวอักษรไม่ครบ

1.2.3 ผู้เรียนบันทึกความคิดเห็นพบว่า กล่าว ถึงการเรียนแบบนี้ว่าเป็นสิ่งที่ดี ชอบทำ และช่วยทำให้เขียนภาษา อังกฤษได้มากขึ้น ที่ไม่เก่งภาษาอังกฤษ และเห็นว่าการรวม กลุ่มทำให้ทำงานได้ดีกว่า ต้องการเพื่อน

1.2.4 ครูผู้วิจัย ครูผู้ช่วยวิจัย และผู้เรียน สังเกต พฤติกรรมการเรียน ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นต่อ พฤติกรรมการเรียนพบว่า ครูผู้วิจัยมีค่าเฉลี่ย 4.50 อยู่ในระดับ มากที่สุด ผู้ช่วยวิจัยเฉลี่ย 4.10 ระดับมาก และผู้เรียน เฉลี่ย 4.22 ระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดได้แก่ สนุกเพลิดเพลินกับการเล่าเรื่อง สนใจรูปภาพประกอบเรื่อง สนใจการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนและเขียนเรื่องราวที่เป็น ของตนเองได้อย่างพอใจ สรุปค่าเฉลี่ยรวม 4.27 ค่าส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน 1.73 มีค่าอยู่ในระดับมาก

1.2.5 ครูผู้วิจัยสอบถามชั้นเรียนและการ สัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการพบว่า เห็นได้ว่าทำให้ผู้เรียนส่วน ใหญ่สามารถทำได้ และยังส่งผลต่อเจตคติด้วย

1.3 วงจรที่ 3

1.3.1 ครูผู้ช่วยวิจัยสังเกตการจัดการเรียนรู้ทุกครั้ง ตามแบบสังเกต ด้านกิจกรรมการเรียนรู้เฉลี่ย 4.66 อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านนักเรียนเฉลี่ย 4.44 อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านบรรยากาศในการเรียนเฉลี่ย 4.88 อยู่ในระดับมากที่สุด รวมเฉลี่ยทุกด้าน 4.64 อยู่ในระดับมากที่สุด

1.3.2 ครูผู้วิจัยบันทึกประจำวันพบว่า กิจกรรมดำเนินไปตามขั้นตอนได้ดี มีเพียงผู้เรียนที่เรียนอ่อนมากเพียง 5 คน ที่ไม่ค่อยทัน ครูผู้วิจัยได้คอยช่วยเหลือเวลาทำงานและจัดสอนซ่อมเสริมให้ ก็สามารถผ่านกิจกรรมแต่ละอย่างได้ ส่วนผู้เรียนมีความสุขมากเมื่อทำงานได้สำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งดีใจมากที่สามารถเรียนภาษาอังกฤษได้โดยไม่คาดคิด ได้รู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นมาก กล่าวพูดมากขึ้นไม่กลัวพูดผิด อ่านออกมากขึ้น วลีเขียนและเขียนได้ดีมากขึ้น บรรยากาศเป็นกันเอง สนุกสนาน มีกิจกรรมทำตลอดไม่ได้เป็นการนั่งอยู่กับที่แล้วอ่านภาษา อย่างเดียว

1.3.3 ผู้เรียนบันทึกความคิดเห็นพบว่า มีประโยชน์ต่อเขามาก และยังสร้างเจตคติที่ดีได้อีกด้วย

1.3.4 ครูผู้วิจัย ครูผู้ช่วยวิจัย และผู้เรียน สังเกตพฤติกรรมการเรียน ครูผู้วิจัยมีค่าเฉลี่ย 4.90 อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้ช่วยวิจัยเฉลี่ย 4.70 ระดับมากที่สุด และผู้เรียน เฉลี่ย 4.47 ระดับมากที่สุด สรุปค่าเฉลี่ยรวม 4.69 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.36 มีค่าอยู่ในระดับมากที่สุด

1.3.5 ครูผู้วิจัยสอบถามชั้นเรียนและการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการพบว่าผู้เรียนได้รับความรู้เพิ่มขึ้น ทำกิจกรรมได้สำเร็จทุกกิจกรรม ตามความสามารถการเรียนรู้แบบนี้ทำให้มีความสุขและชอบภาษาอังกฤษมากขึ้น

2. ผลการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน

2.1 การหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้น ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของผลงานเขียนหลังจบวงจรปฏิบัติการ 3 วงจร 3 ชิ้นงาน มีค่าเท่ากับ 45.47 จากคะแนนเต็ม 60 คิดเป็นร้อยละ 75.80 คะแนนเฉลี่ยทดสอบหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 15.22 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 76.11 ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนจึงเท่ากับ 75.80/76.11

2.2 การเปรียบเทียบความสามารถการเขียนเรื่องราวหลังการทดลองกับเกณฑ์การผ่านร้อยละ 60 ปรากฏว่า มีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 76.11 และผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 36 คน คิดเป็น

ร้อยละ 100

2.3 การเปรียบเทียบความสามารถการเขียนเรื่องราวของผู้เรียนหลังเรียนกับก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 4.22 คิดเป็นร้อยละ 21.11 คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ 15.22 คิดเป็นร้อยละ 76.11 เมื่อเปรียบเทียบเป็นคู่โดยใช้สถิติทดสอบในการแจกแจงแบบ t (t - distribution) ปรากฏว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 การตรวจสอบความก้าวหน้าของความสามารถการเขียนเรื่องราวของผู้เรียน โดยนำคะแนนรวมจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาคำนวณหาค่าดัชนีประสิทธิผล ปรากฏว่ามีค่าเท่ากับ 0.6971 แสดงว่าผู้เรียนมีความสามารถทางการเขียนเรื่องราวเพิ่มขึ้นร้อยละ 69.71

2.5 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนด้วยรูปแบบการสอนโดยรวมทั้งสิ้นมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.52 อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนามีประสิทธิภาพ 75.80/76.11 ซึ่งมีค่าตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 75/75 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ตอบคำถามวิจัยข้อที่ 1 และตรงตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1 ประสิทธิภาพที่ได้หมายความว่า คะแนนการเขียนระหว่างเรียน 3 ชิ้นงานของผู้เรียนทุกคนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับร้อยละ 75.80 และคะแนนการเขียนหลังเรียนของนักเรียนทุกคนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับร้อยละ 76.11 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังนี้

1.1 เรื่องเล่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตัวอย่าง ได้สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ตามหัวข้อเรื่องและวงคำศัพท์ในหลักสูตร มีระดับความยากง่ายของภาษาเหมาะสมกับสอดคล้องกับสมมติฐานแห่งการป้อนข้อมูลของแครชเชน (Input Hypothesis) เรื่องราวที่แต่งขึ้นเหมือนจริง และเป็นเรื่องใกล้ตัวของผู้เรียน ประกอบกับการวาดภาพประกอบทำให้น่าสนใจมากขึ้น การเล่าเรื่องราวที่ปรับใกล้เคียงกับวิธีการของ Wright. (1995 : 105-108) ได้แก่ 1. ขั้นตอนการเล่านิทาน (Before the story) ผู้วิจัยได้สร้างกิจกรรมที่ทบทวนความรู้เดิม กระตุ้นให้เชื่อมโยง

ความรู้ใหม่ เราความสนใจให้อยากทำกิจกรรมในชั้น ต่อไป 2. ระหว่างการเล่านิทาน (During the story) ผู้เรียนมีส่วนร่วม คาคาเดาเรื่อง ผู้วิจัยเล่าให้จบก่อน 1 รอบ โดยใช้น้ำเสียง ท่าทาง และรูปภาพประกอบให้นักเรียนผ่อนคลาย สามารถคาคาเดาได้ ถูกต้องบ้าง แล้วจึงให้ทำกิจกรรมระหว่างเล่า เรียงลำดับรูปภาพ และเรียงลำดับบัตรเนื้อเรื่องที่เป็นตัวภาษา 3. ชั้นหลังการเล่า นิทาน (After the story) เป็นการเล่าเรื่องย้อนกลับเพื่อตรวจสอบความเข้าใจโดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องของ หลักภาษา ใช้ แผนภูมิเนื้อเรื่องประกอบและรูปภาพประกอบ มีกิจกรรมแสดง ท่าทางประกอบสนุกสนานกับการแสดงท่าทางของเพื่อนและวาด ภาพประกอบการเล่า ทำให้นักเรียนมีโอกาสรับรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัว (Language acquisition) สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง สมมติฐาน 5 ประการของ Krashen. (1986 : 10-32) ซึ่ง ประกอบด้วย 1.) สมมติฐานแห่งการเรียนรู้ภาษาด้วยการรับรู้ (The Acquisition-learning distinction) บางทีเรียก (Acquisition-learning hypothesis) หรือ (Comprehensible input) 2.) สมมติฐานแห่งการจัดลำดับตามธรรมชาติ (The Natural order hypothesis) เริ่มต้นจากการรับรู้ด้วยการฟัง ติดตามด้วยการทำกิจกรรมที่ใช้ภาษาลำดับแรกเข้าใจโดยอาศัย ภาษาแม่คือภาษาไทย ใช้ภาษาแม่สื่อสาร ออกไป เมื่อเกิดความ คุ่นเคย มองเห็นตัวภาษา และเกิดการตรวจสอบภาษาตาม สมมติฐานที่ 3.) สมมติฐานแห่งการตรวจสอบ (The monitor hypothesis) ทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาที่ถูกต้องโดยไม่รู้สึกตัว ถูกกำหนดให้เรียน 4.) สมมติฐานแห่งการป้อนข้อมูลทางภาษา (The Input hypothesis) ภาษาที่มีความ ยากกว่าระดับของผู้ เรียน 1 ระดับ หรือเรียกว่าระดับ I+1 และ 5.) สมมติฐานแห่ง การเสริมสร้างอารมณ์ (The Affective filter hypothesis) สร้าง บรรยากาศในการเสริมสร้างอารมณ์ในการเรียน สร้างแรงจูงใจ (Motivation) ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-confidence) ลดความวิตกกังวล (Anxiety)

1.2 การเขียนแผนที่ความคิด ช่วยในการวิเคราะห์ ประเด็นในการเขียน หรือหัวข้อรองของโครงสร้างเนื้อเรื่อง เพื่อจะนำไปสู่การเขียนเรื่องใหม่ เป็นการบันทึกด้วยคำ ภาพ สัญลักษณ์แบบแผนเป็นวัฏจักรออกไปรอบ ๆ ใช้สีสัน ความยากของ ภาษาถูกผสมกลมกลืนกับการสร้างสรรค์ด้านศิลปะอย่างมีอิสระ เป็นไปตามธรรมชาติของสมองมนุษย์ซึ่งเกี่ยวข้องกับการ

และชีววิทยาเกี่ยวข้องกับศิลปะ สอดคล้องกับทฤษฎีสกีม่า (Schema theory) สกีม่าเป็นฐานอันสำคัญของโครงสร้างความรู้หรือแบบจำลองของสมอง สกีม่ามีบทบาทเป็นตัวจัดรูปแบบ หากช่องบรรจุสารสนเทศมีมากพอ สกีม่าจะว่องไวทำให้มี สารสนเทศใหม่ ๆ มาเติมในส่วนที่ยังเหลืออยู่ นอกจากนั้นสกีม่ายังแปลความหมายของสถานการณ์ใหม่ โดยอาศัยความรู้ที่มีมาก่อนได้ ถ้าสารสนเทศนั้นเหมาะสม จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาก็ได้ สกีม่า เกิดจากการเล่าเรื่องและให้เขียนเรื่องเลียนแบบตัวอย่าง 3 เรื่องเพื่อเป็นข้อมูลเดิม ได้แก่ Myself, My family, My school เพื่อจะทำให้เขียนเรื่อง All about me ในตอนสุดท้ายได้ นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความหมาย (Meaningful learning) เป็นการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้นี้ใหม่ หรือ มโนทัศน์ใหม่เข้ากับความรู้เดิมที่มี อยู่แล้วในโครงสร้างทางสติ ปัญญา (Cognitive structure) ของผู้เรียนทำให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ได้อย่างเข้าใจ

1.3 แบบทดสอบการเขียน (Guide writing test) ที่สร้างขึ้นตามแนวทางของ Valette. (1977 : 248-260) ที่ได้ แนะนำการทดสอบทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร การเขียนเรียง ความโดยมีการแนะแนวทาง (Directed composition) นอกจาก นั้นสอดคล้องกับ Heaton. (1990 : 97-106) ที่แนะนำว่าการ ทดสอบทักษะการเขียนควรให้ผู้เรียนเขียนงานที่ใกล้เคียงกับ สถานการณ์ในชีวิตจริง ยังสอดคล้องกับสมมติฐานแห่งการเสริม สร้างอารมณ์ (The Affective filter hypothesis) ผู้เรียนได้ เขียน 3 เรื่องมาก่อนแล้วจึงคลายความวิตกกังวลได้ทำให้สามารถ เขียนเรื่องที่ให้ทดสอบได้ดีขึ้น และทฤษฎี (Schema theory)

2. ผู้เรียนร้อยละ 100 มีคะแนนการทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ด้านการเขียนผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ร้อยละ 60 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ตอบคำถามวิจัยข้อที่ 1 และ ตรงตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสร้างรูปแบบการสอนที่ผ่านกระบวนการสร้างและพัฒนา อย่างสมบูรณ์ เมื่อสิ้นสุดการทดลองจึงได้รูปแบบการสอนที่ พัฒนาความสามารถในการเขียนเรื่องราวของผู้เรียนได้ สอดคล้อง กับการวิจัยของ พรจิต เกษามูล (2553) ที่ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเอง โดยใช้วิธีการอ่านเชิงลึกในโรงเรียนมัธยมศึกษา ใช้วิธีการวิจัย ปฏิบัติการในชั้นเรียน พบว่า ผู้เรียนร้อยละ 100 มีคะแนนผ่าน

เกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 100

3. ผู้เรียนมีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ตอบคำถามวิจัยข้อที่ 1 และตรงตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1 หมายความว่า เมื่อนำคะแนนทดสอบของผู้เรียนแต่ละคนเปรียบเทียบกับระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏว่าคะแนนหลังเรียนสูงขึ้นทุกคน แสดงถึงรูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเล่าเรื่องสามารถสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ลดความตึงเครียดและความวิตกกังวลได้และยังเป็นข้อมูลที่จะนำไปเขียนเรื่องราวใหม่ได้ สอดคล้องกับทฤษฎี ดังได้กล่าวแล้วในข้อ 1.1 และ 1.2 และ ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ มนวิภา เสนียวงศ์ ณ อยุธยา (2545) ที่วิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนนิทานเพื่อเพิ่มความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย พบว่าความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังการใช้บทเรียนนิทานสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนนิทาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการสอนเท่ากับ 0.6971 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเขียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 69.71 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 ตอบคำถามวิจัยข้อที่ 1 และตรงตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผล ดังนี้

4.1 การเล่าเรื่อง (Story telling) ที่ประยุกต์ใกล้เคียงกับวิธีการเล่านิทานของ Wright. (1995 : 105-108) ที่มีขั้นตอนกิจกรรมก่อนเล่า ระหว่างเล่าและหลังเล่า

4.2 การเขียนแผนที่ความคิด (Mind mapping) ที่ประยุกต์ใช้รูปแบบ ที่มีลักษณะวางกระดาดขนวนอน ไม่มีกรอบ มีหัวข้ออยู่ตรงกลาง มีสาขาแผ่ออกไปรอบ ๆ คล้ายกิ่งก้านของต้นไม้ ใช้คำสำคัญหรือรูปภาพกำกับ ใช้สีและขนาดของเส้นสร้างความสะดุดตา และอนุโลมให้ผู้เรียนใช้รูปแบบอื่น ๆ ที่ถนัดได้ เช่น แบบก้างปลา แบบใยแมงมุม เป็นต้น แต่ไม่ปรากฏผู้เรียนส่งแผนที่ความคิดที่เป็นรูปแบบอื่น

4.3 การเขียนเรื่องราว (Writing the story) ที่เริ่มจากการเขียนข้อความจากสาขาของแผนที่ความคิด มีการเขียนประโยค ใช้คำเชื่อม ขยายข้อความให้ยาวและละเอียดมากขึ้น

จากแผนที่ความคิด โดยอาศัยคำศัพท์และข้อมูลจากเรื่องตัวอย่างที่ครูเล่า แล้วนำมาเขียนต่อกันเป็นเรื่องราวเดียวกันโดยใช้คำเชื่อม เช่น and, but, then, when, as, while, therefore, so, etc. ทำให้ผู้เรียนเขียนเรื่องราวได้ดีขึ้น แม้ความรู้ภาษาอังกฤษจะมีน้อย แต่อาศัยวิธีการตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนและข้อมูลจากเรื่องที่ครูเล่าก็จะสามารถเขียนเรื่องได้

4.4 การตรวจสอบภาษา (Monitoring) การตรวจสอบงานเขียนของตนเองจะช่วยให้เห็นข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดได้บ้าง อาศัยเนื้อเรื่องจากเรื่องราวของครูตามหนังสือภาพและแผนภูมิเนื้อเรื่อง จากนั้น การตรวจสอบผลงานของเพื่อน ทำให้เห็นข้อผิดพลาดเพิ่มขึ้นอีก นำไปสู่การแก้ไข ผู้ที่ตรวจพบแสดงถึงความรู้ทางภาษาที่เกิดขึ้น ผู้แก้ไขผลงานเกิดการเรียนรู้ภาษาที่ถูกต้อง ขึ้นตอนนี้ ทำให้เกิดการเรียนรู้กฎเกณฑ์ภาษาโดยเป็นธรรมชาติ สอดคล้องกับสมมติฐานแห่งการตรวจสอบ (The monitor hypothesis) ของ Krashen. (1986 : 10-32) ทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาที่ถูกต้องโดยไม่รู้สึกว่าการถูกกำหนด ให้เรียน

4.5 การแสดงผลงาน (Presentation) ขั้นตอนนี้ ผู้เรียนได้รับความภาคภูมิใจในความสำเร็จของผลงาน การแสดงต่อกลุ่มเป็นการลดความกังวลเพราะมีความคุ้นเคย กล่าวพูดมากกว่าการพูดต่อหน้าชั้นเรียน และการแสดงผลงานที่ป้ายนิทรรศการของชั้นก็เป็น การลดความวิตกกังวลเหมือนกัน สอดคล้องกับสมมติฐานแห่งการเสริมสร้างอารมณ์ (The Affective filter hypothesis) บางทีเรียกว่าตัวกรองทัศนคติ และยังสอดคล้องกับการสร้างแรงจูงใจ ซึ่ง Maslow. (1970. อ้างถึงใน อกันตริ ดันพรวา. 2546 : 40) ได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ไว้ว่า มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอไม่สิ้นสุด ขณะที่ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการอย่างอื่นจะเข้าแทนที่ ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นที่สนใจของพฤติกรรมอีกต่อไป จากระดับต่ำถึงระดับสูง แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการขั้นมูลฐานของมนุษย์ 2) ความต้องการความปลอดภัย (Security needs) เป็นความต้องการที่จะได้รับความคุ้มครองจากภัยอันตรายต่าง ๆ ที่มีต่อร่างกาย 3) ความต้องการทางสังคม (Social needs) เป็นความต้องการที่จะได้รับการยอมรับในสังคม 4) ความต้องการที่จะได้รับยกย่องในสังคม (Esteem needs)

เป็นความต้องการอยากเด่นในสังคม และ5) ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จตามความนึกคิด (Self-actualization needs) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ที่คนส่วนมากนึกอยากจะเป็นนึกอยากจะได้ ซึ่งมาสโลว์ ได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ไว้ 3 ประการ ได้แก่ ประการแรก คนทุกคนมีความต้องการอยู่ตลอดเวลาไม่มีสิ้นสุด ประการที่สอง ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นแรงจูงใจสำหรับพฤติกรรมอีกต่อไป และประการที่สาม ความต้องการจะมีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูงเป็นลำดับ

5. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยรูปแบบการสอนโดยรวมทั้งสิ้นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 สูงกว่าสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ตั้งไว้ ตอบคำถามวิจัยข้อที่ 2 และตรงตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2 ตอบคำถามวิจัยข้อที่ 2 และแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสอนมีผลต่อการเรียนที่สร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้เรียนเป็นอย่างดี สอดคล้องกับการอภิปรายความพึงพอใจในข้อ 3.4.5

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การรายงานผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ประยุกต์ใช้การวิจัยปฏิบัติการ (Action research : AR) ตามแนวคิดของ Kemmis. and Mc Taggart. (1990) 3 ประเด็น ดังนี้

1.1 การวางแผนและการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในวงจรที่ 1 (Cycle 1) ใช้แผนการเรียนรู้ที่ 1-5 ผลการสังเกตการจัดกิจกรรมของผู้ช่วยวิจัยพบว่า ด้านกิจกรรมอยู่ในระดับมาก ด้านผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง และด้านบรรยากาศในการเรียนอยู่ในระดับมาก ผลการสังเกตของผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษน้อยมาก ผลการแสดงความคิดเห็นต่อการเรียนของผู้เรียนเองพบว่ามีความรู้สึกที่ดีมีความภาคภูมิใจในผลงาน พฤติกรรมการเรียนอยู่ในระดับกลางสามารถพัฒนาได้ และการสอบถามขั้นเรียนสรุปได้ว่า ผู้เรียนต้องการเรียนและต้องการพัฒนาตนเอง เมื่อสามารถทำงานส่งได้ มีความภาคภูมิใจมาก โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษที่ไม่เคยคาดคิดว่าจะเรียนได้

1.2 วงจรที่ 2 (Cycle 2) แผนการเรียนรู้ที่ 6-10 พบว่าการทำกิจกรรมของผู้เรียนในวงรอบนี้ ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ดีขึ้น ทำงานได้คล่องขึ้น การเขียนภาษาอังกฤษผิด

กลไกการเขียนและผิดไวยากรณ์บ้าง จุดเน้นอยู่ที่ความเข้าใจเรื่องและโครงเรื่อง พบสิ่งที่ควรแก้ไข คือการทำกิจกรรมกลุ่มและการเขียนภาษาอังกฤษผิดรูปแบบการเรียนรู้และไวยากรณ์

1.3 วงจรที่ 3 (Cycle 3) แผนการเรียนรู้ที่ 11-15 พบว่าผู้เรียนได้รับความรู้เพิ่มขึ้น ทำกิจกรรมได้สำเร็จทุกกิจกรรม ตามความสามารถการเรียนรู้แบบนี้ทำให้มีความสุขและชอบภาษาอังกฤษมากขึ้น

ตอนที่ 2 การรายงานผลการพัฒนารูปแบบการสอนทางด้านสถิติตามลำดับ ดังนี้

2.1 ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการคำนวณหาประสิทธิภาพ เท่ากับ 75.80 / 76.11

2.2 การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 60 พบว่าผู้เรียน ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนเมื่อเทียบกับเกณฑ์การผ่านที่ตั้งไว้ ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 100

2.3 การเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบในการแจกแจงแบบ t (t - distribution) พบว่าผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 ค่าดัชนีประสิทธิผลรูปแบบการสอนโดยใช้วิธีการของ Goodman, Fletcher and Schneider. มีค่าเท่ากับ 0.6971 แสดงว่าผู้เรียนมีความสามารถทางการเขียนเรื่องราวเพิ่มขึ้นร้อยละ 69.71

2.5 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยรูปแบบการสอนโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยรูปแบบการสอนโดยรวมทั้งสิ้นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.27 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการวัดผลและประเมินผล ($\bar{X}$ = 4.73) รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.56) ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.52) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านเนื้อหา ($\bar{X}$ = 4.27)

รูปแบบการสอนที่พัฒนาแล้ว (Teaching Ordering)

Step 1. Input;

- 1.1 Storytelling
- 1.2 Comprehension by interaction

Step 2. Analysis

- 2.1 Whole class mind mapping
- 2.2 Group mind mapping
- 2.3 Individual mind mapping

Step 3. Writing the story

- 3.1 Write passage from each branch of mind mapping
- 3.2 Write the story from each passage

Step 4. Monitoring

- 4.1 Self Monitoring
- 4.2 Peer Monitoring
- 4.3 Teacher Monitoring

Step 5 Presentation

- 5.1 Present to oneself group
- 5.2 Present to class exhibition board

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. คำศัพท์ใหม่ที่ครูนำมาแต่งเรื่องราวที่ใช้เป็นตัวอย่างไม่ควรเกิน 15 คำ
2. ครูสามารถแต่งเรื่องราวในหัวข้ออื่น ๆ ได้
3. การเล่าเรื่องครูสามารถเล่าด้วยวิธีการอื่น ๆ ที่ถนัดได้ อาจไม่เหมือนรูปแบบการสอนนี้ สิ่งที่มีหวังคือความเข้าใจเนื้อเรื่องเท่านั้น ไม่ใช่วิธีการเล่า
4. การเขียนแผนที่ความคิดเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเขียนรูปแบบใดก็ได้ เช่น แบบก้างปลา แบบใยแมงมุม หรืออื่น ๆ ก็ได้ สิ่งที่มีหวังคือให้มีประเด็นต่าง ๆ ครอบคลุมตามโครงเรื่อง ไม่ใช่รูปแบบแผนที่ความคิด
5. เวลาที่กำหนด 6 ชั่วโมง สำหรับการเขียนเรื่องราวได้
- 1 เรื่อง ยึดหยุ่นได้ตามความสามารถของผู้เรียน
6. ครูควรอยู่ช่วยเหลือผู้เรียนขณะทำงาน ไม่ปล่อยให้ผู้เรียนทำงานเพียงลำพัง เป็นการสร้างกำลังใจให้แก่ผู้เรียน
7. งานวิจัยนี้เป็นการพัฒนาการเขียนระดับ เรื่องราว ซึ่ง

มีความยากกว่างานวิจัยอื่น ๆ ที่เขียนในระดับ คำ และ ประโยค ครูต้องมีความเชื่อว่าผู้เรียนสามารถทำได้และทำให้ผู้เรียนเชื่อว่าทำได้ ด้วยการกระตุ้น ให้กำลังใจ หรือ เสริมแรง

8. การประเมินงานเขียน ควรให้ความสำคัญความถูกต้องของตัวภาษาน้อยลง ให้ความสำคัญด้านการสื่อสารมากกว่า เนื่องจากการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนสามารถพัฒนาได้ ตามลำดับการเรียนรู้ภาษาตามสมมติฐานแห่งการจัดลำดับตามธรรมชาติ (The natural order hypothesis)

9. ครูควรศึกษาแบบการสอนอย่างละเอียดทุกขั้นตอน เพื่อทราบกิจกรรม เวลา และการประเมินผล และควรบันทึกผลทุกครั้งเพื่อนำไปใช้ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ครั้งต่อไป

10. สื่อควรมีเพียงพอ

11. ครูควรสร้างสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนที่เหมาะสม สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้

12. ครูควรเลือกแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการสอนให้ผู้เรียนสามารถเขียนเรื่องราวได้ก่อนเพื่อความพึงพอใจในความสำเร็จ สร้างแรงจูงใจในการเรียน ส่วนคุณภาพของผลงานขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคล

13. ควรจัดเวลาในการใช้รูปแบบการสอนให้ติดกันทุกวัน หากใช้ตารางเวลาของสถานศึกษาที่มีเพียงสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ใช้เวลานานเกินไปที่จะมาเรียนอีกครั้ง ผู้เรียนลืมเนื้อหาทำให้การใช้รูปแบบการสอนไม่ได้ผลตามที่มุ่งหวัง

14. ครูควรนำวิธีการให้ผู้เรียนแต่งเรื่องราวเองไปใช้ในการพูดภาษาอังกฤษในที่สาธารณะ (Public speech) แทนการที่ครูแต่งเรื่องให้ผู้เรียนท่องจำ

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจากผู้มีพระคุณหลายท่าน รองศาสตราจารย์ ดร.อุดร หวานอารมณ์ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.กันตภณ ลำแดงเดช กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.พิลาณู ภูษาวิโสธร ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.นิธยา กลางสนธิ์ ผู้ทรงคุณวุฒินอกมหาวิทยาลัย นอกจากนั้นอาจารย์ ดร.พิมพ์ยุพา ประพันธ์ นายวัชร ชัยรัตน์ และนายเทพนา เครือคำ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

เอกสารอ้างอิง

- กัญญา ทิพย์ลาย. (2545). การสร้างแบบฝึกการเขียนสรุปความ จากบทร้อยแก้วสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แผนผังความคิด. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหา บัณฑิต. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ,
- ทิตนา เขมมณี. (2554). ศาสตร์การสอน. พิมพ์ครั้งที่ 14 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, (2545).
- บุษาน, โทนี. ธัญญา ผลอนันต์ แปล. **ใช้หัวคิด (Use Your Head)**. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : ขวัญข้าว'๙๔, (2544).
- พริจิตร์ เกษมมูล. (2553).รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้าง ผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึกใน โรงเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ ดุษฎีบัณฑิต ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น,
- มนัส บุญประกอบ. (2545). “ผังโน้ตค้น,” สารานุกรมศึกษา ศาสตร์. 5(27) : 11 ; กันยายน,
- มนวิภา เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา. (2545). การพัฒนาบทเรียนนิทาน เพื่อเพิ่มความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน กรุงเทพมหานครคริสเตียนวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร,
- แววมณี นิลเชษฐ์. (2549). การพัฒนาทักษะการเขียน ภาษา อังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping). การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษา มหาบัณฑิต มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2550). คู่มือการอบรมเชิงปฏิบัติการ พัฒนาทักษะการฝึกการพูดภาษาอังกฤษในที่ชุมชน. เอกสารอัดสำเนา, กรุงเทพฯ : คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนคร
- (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย,
- สมนึก ภักดิ์ธวี. (2549). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กอปลินธุ์ : ประสานการพิมพ์,
- อภินันท์ ดัชนีทวาร. (2546). การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน เรื่อง ประชากรศึกษา กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษา มหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
- Anderson, J. et al. (1998). **Radical Constructivism and Cognitive Psychology**, Bookings Papers on Education Policy.
- Cohen A. D. (1994). **Assessing Language Ability in the Classroom**, 2nd ed. United State of America : Heinle & Heinle Publishers,
- De V., G. (1991). **Storytelling for Adults**. Colorado : Libraries Unlimited,
- Pederson. E. M. (1995). **Storytelling and the Art of Teaching**. Forum Vol 33 No 1, January- March
- Heaton J. B. (1990). **Writing English Language Test**. London : Longman Group Ltd.,
- Krashen, S. D. (1982). **Principles and Practice in Second Language Acquisition**. Oxford : PergamonPress,
- (1986). **Principles and Practice in Second Language Acquisition**. Great Britain : Wheaton & Co., Exeter,
- (1985). **The Input Hypothesis**. London: Longman,
- Livo, N. J. and S. A. Rietz. (1986). **Storytelling Process and Practice**. Colorado : Libraries,
- Raimes , A. **Techniques in Teaching Writing**. New York : Oxford : Oxford University Press, (1983).
- Stokedale, J.(1995). “Storytelling,” **English Teaching Form** 33, 1 : 22-25.
- Valette, R. M.(1977) . **Modern Language Testing**. New York : Harcourt Brace Jovanovich.
- Wright, A. (1995). **Storytelling with Children**. Oxford : Oxford University Press,
- (1999). **Storytelling with Children**. Oxford : Oxford University Press,

